

Vinterjägaren

Vinden viner och marken vilar vit
Fåglarna har flytt när skogen frusit
Här finns inget förutom skogens tillit
Här bor ingen när sommaren förfallit

Dina fotsteg syns som en stämpel på ett papper
Jag ska hitta dig och jag ska vara tapper
Bland höga berg och långa etapper
I säcken vilar min "pistolattrapper"
Stigen svänger och snön lyser
I sitt ide ligger björnen och myser
Ute finns några djur och vandrar och fryser
Jag ruskar på mitt huvud, tänker och fnyser

Dina spår är färska och doften finns kvar
Jag vet att du finns här, men jag vet inte var
Solen har gått ned men natten är stjärnklar
Jag undrar hur mycket tid jag har kvar

Ned i en dal och upp för en kulle
Du lovade att älska mig precis som du skulle
Livet tillhör inte den svekfulle
Och ilskan gror i den ångerfulle

På kullen stog du och jag sköt dig med fem skott
Nu har helvetet fått ett tillskott
Min kära, i döden kan du fortsätta bygga luftslott
~~Nu kan jag vara glad igen, nu har jag onskan själv klått~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Diselmannen med Poeter.se id #233731 innehar upphovsrätten